Redactiunea, Administratiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Tĕrgulŭ Inului Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ.
Birourile de anunciurĭ:
Brașovŭ, piața mare, Tĕrgulŭ Inului Nr. 30.
Inserate mai primescŭ în Viena R. Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), H. Schalek, Alois Herndel, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat: în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulŭ insertiunilorŭ: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LVI.

„Gazeta" ese în fiă-care dĭ
Abonamente pentru Austro-Ungaria.
Pe un anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Dumineca 2 fl. pe anŭ.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Dumineca 8 francĭ.
Se prenumĕră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brasovŭ:
a administrațiune, piața mare, Tĕrgulŭ Inului Nr. 30 etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atâtŭ abonamentele câtŭ și insertiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 47. — Brașovŭ, Lunĭ-Marțĭ, 2 (14) Martie — 1893.

Brașovŭ, 1 Martie v.

In discusiunea, ce s'a încinsŭ în dietă asupra politicei bisericescĭ a guvernului unguresců se facŭ nisce destăinuirĭ, carĭ aruncă o lumină fórte nefavorabilă asupra atitudinei și a nisuințelorŭ din trecutŭ ale partidei guvernamentale.

Deputatulŭ Asboth a susținutŭ, că fostulŭ ministru Tisza, la 1884, a solicitatŭ ajutorulŭ Papei cu scopŭ de-a dobêndi sprijinulŭ clerului catolicŭ la alegerĭ pe cuvêntulŭ, că a retrasŭ proiectulŭ de lege, ce'lŭ presentase atuncĭ, asupra căsĕtoriei civile în casurĭ de necesitate. D-lŭ Tisza, dise elŭ, a rugatŭ pe ministrulŭ de esterne Kalnoky sĕ adreseze Vaticanului o notă în acestŭ sensŭ.

Adevĕrulŭ acestei afirmațiunĭ a fostŭ contestatŭ de d-lŭ Colomanŭ Tisza, care între altele a disŭ, că ministrulŭ Kalnoky scie sĕ respecteze mai bine posiția Ungariei, decâtŭ sĕ fi pututŭ cere dela o putere esternă, ca sĕ promoveze afacerile interne ale ei.

In ședința de Sâmbătă însĕ, deputatulŭ I. Asboth și-a susținutŭ categoricŭ afirmarea, declarândŭ că elŭ însu-șĭ, care era pe atuncĭ aplicatŭ în modŭ provisoriu la ministeriulŭ de interne, a fostŭ însărcinatŭ cu compunerea acelei note, despre care a vorbitŭ, și încă din partea șefului de secțiune de pe atuncĭ, Ladislau Szögyeny, care a observatŭ, că acestŭ pasŭ se face la dorința lui Colomanŭ Tisza.

Vĕdêndu-se astfelŭ desavuatŭ, d-lŭ Tisza n'a mai sciutŭ cum s'o sucéscă mai bine, ca sĕ iésă din încurcătură. Elŭ admise acum, că ministrulŭ de esterne póte sĕ fi scrisŭ o asemenea notă Papei, deși nu-șĭ aduce aminte sĕ-lŭ fi rugatŭ de acésta; dér alt-ceva a suținutŭ d-lŭ Asboth în prima sa vorbire, că adecă dênsulŭ (Tisza) ar fi cerutŭ sprijinulŭ Papei la alegerĭ și i-ar fi promisŭ, că nu va mai presenta nicĭ-odată proiectulŭ de lege asupra căsĕtoriei civile; asemenea promisiune elŭ n'a făcutŭ nicĭ Papei, nicĭ vre-unei alte puterĭ streine, nicĭ nimĕnui.

Contradicerea în declarațiunile lui Tisza a fostŭ folosită de contrarii lui spre a-i aplica o lovitură strașnică. Iuliu Horvath, fidelulŭ lui ortacŭ de odinióră, a accentuatŭ cu deosebire grava acusațiune, ce 'i se face lui Tisza din partea lui Asboth și a disŭ, că fostulŭ ministru-președinte e datorŭ de-a face sĕ se delăture suspițiunea, că ar fi apelatŭ la o putere strĕină pentru a-șĭ întări posiția la guvernŭ. Horvath a provocatŭ indirectŭ și pe ministrulŭ de esterne Kalnoky și pe Szögyeny, care este acum ambasadorŭ la Berlinŭ, sĕ se pronunțe asupra stărei lucrului. Elŭ a dată a înțelege totodată, că décă Tisza nu s'ar puté justifica pe deplinŭ, ar trebui sĕ se ridice acusațiune în contra lui. Aicĭ fŭ întreruptŭ de contele Gabriel Karolyi, care a esclamatŭ: „Incă de multŭ am disŭ, că Tisza va ajunge încă și pe banca acusațiunei!"

D-lŭ Tisza se află dér în cornŭ de capră. Elŭ trebue sĕ lămuréscă cestiunea și încă așa, ca sĕ iésă curatŭ dintr'ênsa, căcĭ la din contră, dise Horvath, nu va avé ce sĕ mai caute în dietă.

A surprinsŭ pe mulțĭ, vĕdêndŭ, că cu acéstă ocasiune Iuliu Horvath s'a pronunțatŭ și elŭ în contra programului bisericescŭ-politicŭ alŭ guvernului; dér adevĕrulŭ este, că s'a pronunțatŭ contra lui numai în sensulŭ acela, că nu partida guvernamentală, care a abusatŭ de încrederea „națiunei", ilŭ va puté deslega, ci numai aceia, carĭ șĭ-au câștigatŭ încrederea „națiunei", se înțelege că cu contele Apponyi în frunte.

Iritatŭ de vorbirea lui Iuliu Horvath, contele Csaky se avêntă la unele declarațiunĭ fórte energice, dicêndŭ între altele, că matriculele civile vorŭ fi întroduse prin lege până la 1 Ianuarie 1894 și că guvernulŭ, rĕdimatŭ pe majoritate, nu va ceda într nimicŭ minorităţii și nu-șĭ va retrage programulŭ sĕu.

Se va vedé întru câtŭ va fi în stare d-lŭ Csaky a-șĭ împlini promisiunile sale, căcĭ până acuma s'a întêmplatŭ totŭ contrarulŭ dela aceea, ce a susținutŭ în anulŭ trecutŭ.

CRONICA POLITICA.

— 1 (13) Martie

Pressa vienesă se ocupă și ea de **memorandele episcopilorŭ catolicĭ** „*N. fr. Presse*" dice, că corulŭ episcopescŭ urméză sistemulŭ pe care l'a urmatŭ hierarchia bisericéscă în detrimentulŭ puterii statului. Lucrurile bisericescĭ le acopere cu lucrurĭ lumescĭ și dice, că e amenințată religia, pe când nu e vorba decâtŭ de dreptutile lumescĭ ale hierarchiei. Cetindŭ cu atențiune aceste memorande orĭ cine póte sĕ vadă, că guvernulŭ n'a pututŭ procede altfelŭ, decâtŭ sĕ priméscă lupta și sĕ preciseze hotarulŭ dintre statŭ și biserică. Décă guvernulŭ ar fi făcutŭ mai puținŭ ar fi însemnatŭ, că lasă sĕ scadă puterea statului. „*N. W. Tagblatt*" își esprimă surprinderea asupra pripitului pasŭ alŭ episcopatului catolicŭ. Procedura lui dovedesce, că voesce cu orĭ-ce prețŭ lupta religionară. Clericalulŭ „*Vaterland*" dise că e tocmai la timpŭ deșteptarea episcopatului catolicŭ din Ungaria; invinuesce Ungaria, că *vré revoluția*. Se provócă apoi la incidentulŭ Tisza-Asboth din dieta maghiară și susține, că totŭ ce-a disŭ Asboth despre Tisza este adevĕratŭ, că adecă, Tisza ar fi recursŭ la ajutorulŭ și protecția Papei în causa alegerilorŭ, pe lângă condiția, că nu va presenta nicĭ odată unŭ proiectŭ de lege asupra căsĕtoriei civile.

*

Din Pojunŭ se comunică, că la 7 Martie s'a ținutŭ acolo o **mare adunare de socialiștĭ**, la care au luatŭ parte mulțime de bărbațĭ și de femei muncitóre. Președintele, notarulŭ și toțĭ ceilalțĭ conducĕtorĭ ai adunărei au fostŭ de naționalitate *maghiarĭ* ceea ce foilorŭ ungurescĭ le pare fórte caracteristicŭ. Vorbitorulŭ Zalkaj Alajos rosti unŭ discursŭ fórte înflăcăratŭ, accentuândŭ, că acum nu numai muncitorii, ci și agricultorii mergŭ sĕ-șĭ caute o patriă nouă, „*deórece nu vorŭ ca aicĭ acasă, ca patrioțĭ, sĕ piéră de fóme*". De unŭ anŭ încóce, dise mai departe vorbitorulŭ, *numĕrulŭ socialiștilorŭ s'a duplicatŭ*. Acésta este o revoluțiune, care pe aderenții sĕi îi face sĕ nu mai cunóscă nicĭ deosebire de naționalitate, nicĭ deosebire de limbă. Ministrulŭ Baross șĭ-a datŭ tótă silința, ca sĕ împedece serbările dela prima Mai, dér nu șĭ-a ajunsŭ scopulŭ. Suntŭ atâtea sĕrbătorĭ sânte, despre carĭ oratorulŭ nu înțelege pentru ce sĕ mai trebuéscă a le ținé, în timpŭ ce diua de 1 Mai va sci fiă-care muncitorŭ pentru ce o serbéză. Guvernulŭ nu va desființa organisația nóstră, de nu cumva vré sĕ-șĭ spargă capulŭ până la sânge. Femeile trebue scóse de pe la fabricĭ, pentru ca acasă sĕ-șĭ pótă cresce copii, făcêndŭ din ei nisce bravĭ socialĭ-democrațĭ. Socialŭ-democratismulŭ nu numai cu naționalitatea nu-șĭ bate capulŭ, dér elŭ nicĭ de religiă nu vré sĕ sciă. Religia este o causă privată și fiă-care póte crede ce voesce. „Nu ne batemŭ noi capulŭ cu raiulŭ, deóre-ce noi căutămŭ raiulŭ nostru aicĭ pe pămêntŭ!" dise la fine fanaticulŭ oratorŭ, ale căruia cuvinte au produsŭ mare agitațiune în auditorĭ.

*

O scire curiósă transmite telegrafulŭ din Petersburg. In curêndŭ în tóte bisericele rusescĭ se vorŭ face **rugăciunĭ pentru metropolitulŭ Clementŭ**, care a fostŭ prinsŭ și închisŭ. In aceste rugăciunĭ va fi rugatŭ Dumnedeu sĕ libereze pe acestŭ martirŭ alŭ sfintei bisericĭ ortodoxe, sĕ-lŭ scótă din mânile sacrilege ale călĕilorŭ tiranĭ din Tĕrnova și sĕ-lŭ pună în fruntea Bulgariei, scăpată de jugulŭ catolicismului.

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

Briganţii din Sonnino.

Nuvelă de **Otto Rŏse.**

(9) (Urmare.)

Plângêndŭ în tăcere ședea fata la feréstră, când pe la amiadĭ întrà o femeia în portulŭ pitorescŭ alŭ muntencelorŭ și întrebà, că sĕ servéscă mâncarea? Era ospĕtărésa din osteria învecinată, o femeiă bine făcută și cu o statură imposantă. Cârpa de pe capŭ de colóre maslinia cu marginile roșii, îi ședea de minune. Miderulŭ ei negru brodatŭ cu roșiu strângea o tunică, care o prindea bine. Sandalele din piele de bivolŭ legate cu curele, completau portulŭ ei. Lidia privì cu uimire pe ospătărésă; ea nu-șĭ aducea aminte sĕ fi vĕdutŭ o femeiă atâtŭ de frumósă printre muntence. Și ospătărésa privì cu atențiune pe Lidia și mândria, ce o arătase la întrare fată de carabinerĭ, disparù, dândŭ locŭ unei espresiunĭ amicale.

„Poverina!" dise ea cu compătimire, apropiându-se de Lidia și apucându-i mâna: „sĕrmană fată, escĭ aicĭ ca o păsĕruică prinsă?"

Lidia se simțì plăcutŭ atinsă în tristeța ei. Ospĕtărésa continuà: „In inimă îmĭ pare rĕu, căcĭ tu escĭ nevinovată, acésta o vĕdŭ. Și aceștĭ mișei, carĭ au împușcatŭ pe sĕrmanul meu frate, te-au nenorocitŭ și pe tine". Ea netedì mâna și obrajii Lidiei. „Ce frumósă escĭ!" adause ea într'o admirare naivă.

Acestŭ complimentŭ era atâtŭ de nevinovatŭ, compătimirea atâtŭ de mișcătóre, încâtŭ Lidia simțì în adevĕrŭ simpatiă față de ospĕtărésa. Ea mulțămì, folosindŭ și ea în vorbire vorba „tu" usitată printre locuitorii muntenĭ și ospĕtărésa se bucurà atâtŭ de multŭ de acestŭ rĕspunsŭ amicalŭ încâtŭ esclamà:

„Uite, e atâtŭ de tristŭ pentru tine sĕrmană fată, sĕ mănâncĭ singură între bărbațĭ. Décă voescĭ, chiamă pe fiica mea Caterina și vomŭ mânca împreună". Fără a aștepta rĕspunsŭ alergà pre ușă afară și se întórse în curêndŭ cu o fată frumósă cam de 16 anĭ, care era totŭ atâtŭ de pitorescŭ îmbrăcată.

„Ei, așa mâncămŭ mai veselŭ" dise ea cu mulțămire, după ce tinse masa și învità pe óspețĭ sĕ șédă. „Câtŭ de frumósă este ea!" șoptì ea către fiica ei, care se pusese lângă ea.

Óre Lidia era mai frumósă ca celelalte? De sigurŭ, că nu; dér frumsețea ei era mai delicată, mișcările ei mai elegante, decâtŭ ale muntencelorŭ, carĭ întreceau pe fetele germane prin ochii lorŭ marĭ, junonicĭ și prin grația naivă a lorŭ.

Cele trei, carĭ așa de repede se făcură prietine, duseră singura conversațiă în timpulŭ mesei. Carabinerulŭ făcea câte o glumă cu ospĕtărésa, dér atâtŭ mama, câtŭ și fiica serveau pe Lidia și pe tatălŭ ei, ospĕtărésa promise chiar, că va trimite îndată unŭ curierŭ la mediculŭ din Piperno.

Bucatele gătite, orĭ câtŭ erau de escelente, nu erau puținŭ gustate de óspețĭ. Numai carabinerulŭ mâncà pentru tótă societatea și stêrnì invidia ascunsă a profesorului, care privea tăcutŭ și fără apetitŭ friptura de pui, omeletele de sparanghelŭ, salata și fructele. Societatea tocmai sorbea caféua, când ușa fŭ smâncită și brigadirulŭ intrà.

„Mai aducemŭ încă doi din bandă" strigà elŭ camaradului sĕu; „unulŭ tênĕrŭ și unulŭ bĕtrânŭ. Ei se aflau în criptele romane, unde fugarii bucurosŭ se refugiéză nóptea. Ei nu se împotrivirĕ, căcĭ ospĕtarulŭ din Posta di Mesa le spuse caracterulŭ nostru."

„Ei închiriară o căruță și veniră cu noi până la pólele muntelui. Mâne diminéța adause elŭ încetŭ, apropiându-se de carabinerŭ „și ducemŭ pe toțĭ la Terracina. *Sanguinaccio di Dio!* Acum în fine totŭ voiu fi decoratŭ pentru meritele mele. Am prinsŭ în douĕ dile patru pasĕrĭ!"

Ușa se deschise din nou și înlăuntru întrară, însoțițĭ de alŭ treilea gendarmŭ — consilierulŭ școlarŭ și Aurelianŭ.

* * *

Carabinerii locuiau după cum am amintitŭ deja, o zidire vechiă împresurată de iederă, care părea ca unŭ cuibŭ

Memorandele episcopatului catolicŭ.

In 10 Martie cancelaria primaţială a datŭ publicităţii memorandele, ce au fostŭ adresate cu privire la cestiunile bisericescĭ politice de episcopii catolicĭ, la care vedemŭ, că s'au alăturatŭ şi episcopii greco-uniţĭ, către Majestatea Sa monarchulŭ, către Papa şi către guvernulŭ ungurescŭ. Eată din cuvêntŭ în cuvêntŭ memorandulŭ adresatŭ Majestăţii Sale:

I.

Majestate împărătéscă şi apostolică regéscă.

Prea graţióse Dómne!

Episcopatulŭ din Ungaria obicînuiesce, ca în fiăcare momentŭ criticŭ sĕ se adreseze cu celŭ mai profundŭ respectŭ omagialŭ la treptele prea înaltului Tronŭ regescŭ, la radimulŭ celŭ tare, la la acestŭ păzitorŭ alŭ dreptului şi alŭ adevĕrului, alŭ religiunei şi alŭ moralei, pentru ca sĕ dea espresiunea sinceră îngrijirei sale, si pentru ca sĕ se róge pentru ocrotirea prea înaltă a intereselorŭ celorŭ mai sacre, şi susţiitóre de statŭ, carĭ suntŭ periclitate. Intr'o astfelŭ de posiţiune se află actualmente şi episcopatulŭ ungarŭ subsemnatŭ cu cea mai profundă veneraţiune, deórece înaltulŭ guvernŭ a păşitŭ în faţa ţĕrii cu unŭ programŭ bisericescŭ politicŭ. care, décă ar fi realisatŭ, ar rĕsturna vechile instituţiunĭ ale patriei nóstre, ar espune pe milióne dintre cei mai credincioşĭ supuşĭ ai Majestăţii Vóstre periculelorŭ unorŭ încurcăturĭ neprevĕdute şi ar sgudui în temeliile sale unul dintre stêlpii, carĭ susţin statulŭ, adecă biserica catolică. Periculele cuprinse în programulŭ bisericescŭ-politicŭ alŭ guvernului au umplutŭ cu adêncă şi patriotică îngrijire şi cu durere inimele nóstre totŭ atât de simţitóre faţă de sórtea bisericei, ca şi de a patriei nóstre; neliniştea, ce s'a manifestatŭ în cerculŭ clerului nostru şi alŭ credincioşilorŭ noştrii, care deja a fostŭ pricinuită prin simpla publicare a programului, este o manifestaţiune a conscinţei catolice vătămate şi espresiunea acelei îngrijirĭ, care privesce în realisarea acestui programŭ unŭ atacŭ asupra celorŭ mai vitale interese ale bisericei nóstre.

Sub astfelŭ de împrejurărĭ noi n'amŭ întârdiatŭ, credincioşi datorinţei nóstre, a ne aduna, pentru ca sĕ desfăşurămŭ faţă de programulŭ bisericescŭ politicŭ alŭ guvernului, punctulŭ nostru de vedere, care nu póte fi altulŭ, decâtŭ punctulŭ de vedere alŭ bisericei şi cu privire la acesta, sĕ orientămŭ guvernulŭ. Acésta amŭ făcut'o în sfătuirea nóstră, ce s'a ţinutŭ în 15 Decemvre anulŭ trecutŭ, în care ne esprimarămŭ cu celŭ mai adêncŭ respectŭ motivele nóstre atâtŭ din punctŭ de vedere bisericescŭ, câtŭ şi patrioticŭ, motive, carĭ facŭ imposibilă primirea acestui programŭ; şi cu supunere rugămŭ pe Majestatea Vóstră a lua acésta în consideraţiune. Ne dóre, că noi. cei mai fidelĭ supuşĭ ai Majestăţii Vóstre trebue sĕ ne punemŭ în colisiune cu guvernulŭ legalŭ alŭ Majestăţii Vóstre; dér causa sfântă, a cărorŭ representanţĭ suntemŭ noi, ne impune datorinţa, de a o apĕra, datorinţa, pe care o împlinimŭ cu atâtŭ mai bucurosŭ, pentrucă scimŭ, că prin acésta servimŭ intereselorŭ bine pricepute ale patriei nóstre. Noi suntemŭ adecă convinşĭ, că astădĭ, când se lăţescŭ în mĕsură atâtŭ de înfricoşată învĕţăturile, carĭ tindŭ la rĕsturnarea tronurilorŭ şi a statelorŭ, şi când tabăra acelora, carĭ urméză aceste învĕţăturĭ, cresce atâtŭ de rapidŭ, ar trebui evitatŭ cu penibilă conscientiositate totŭ, ce slăbesce convingerea religiósă a naţiunilorŭ, şi face sĕ se clătine simţulŭ moralŭ alŭ acestora şi trebue ca sĕ se cultive totŭ, ce contribue la consolidarea acestora.

Principiile bisericescĭ politice publicate de guvernŭ însĕ, ar face astfeliu de rane în convingerile religióse ale credincioşilorŭ catolicĭ încredinţaţĭ îngrijirei nóstre, şi carĭ facŭ jumĕtatea mai mare a locuitorilorŭ din Ungaria, ele ar clătina atâtŭ de multŭ simţulŭ moralŭ alŭ acestora, încâtŭ n'ar fi în stare sĕ se opună curentului cutropitorŭ şi că ei, înstrăinaţĭ de biserică, ar perde şi basa şi radimulŭ celŭ mai tare alŭ fidelităţii lorŭ către tronulŭ preaînaltŭ, ar pierde iubirea de patriă.

Tocmai pentru aceea îndrăsnimŭ noi, sĕ ne adresămŭ cu cea mai adêncă veneraţiune către Majestatea Vóstră împĕrătéscă şi apostolică regéscă, ca şi la celŭ mai înaltŭ patronŭ şi ocrotitorŭ alŭ bisericei nóstre, rugându-ne cu supunere. ca Majestatea Vóstră sĕ se îndure a ţinĕ departe de biserică şi de patria nóstră astfelŭ de reforme nouĕ şi periculóse.

Recomandându-ne pe noi şi pe credincioşii încredinţaţĭ îngrijirei nóstre, prea înaltei graţii părintescĭ a Majestăţii Vóstre imp. şi apost. reg., rĕmânemŭ cu cea mai adêncă veneraţiune omagială.

Budapesta, 3 Martie 1893.

ai Majestăţii Vóstre imp.
şi reg. apost. cei mai fidelĭ supuşĭ şi capelanĭ:

Claudiu *Vaszary*, cardinalŭ, principe primatŭ, archiepiscopŭ de Strigoniu; Paul *Symrecsányi*, episcopŭ de Zipsŭ; George *Csaszka*, archiepiscopŭ de Calocea; Dr. Ioanŭ *Zalka*, episcopŭ de Raabŭ; Dr. Georg *Schopper*, episcopŭ de Rosenau; Dr. Laurenţiu *Schlauch*, episcopŭ de Oradea-mare; Dr. Ferdinand *Dulanszky*, episcopŭ de Cincĭ-Bisericĭ; Constantinŭ *Schuster*, episcopŭ de Vaţŭ: Victorŭ *Mihalyi*, episcopŭ de Lugoşŭ; Ioanŭ *Szabo*, episcopŭ de Gherla; Dr. Ioanŭ *Vályi*, episcopŭ de Eperieş; Cornelŭ *Hidassy*, episcopŭ de Steinamanger; Sigismundŭ *Bubicĭ* episcopŭ de Caşovia; Emericŭ *Bende*, episcopŭ numitŭ în Neutra; Iuliu *Meszlényi*, episcopŭ de Sătmarŭ; baronŭ Carol *Hornig*, episcopŭ de Vesprimŭ; Dr. Filip *Steiner*, episeopŭ în Alba Regală. Alexandru *Dessewffy*, episcopŭ de Cianadŭ, Iuliu *Firczak*, episcopŭ de Muncacĭ; Paul *Szmrecsányi*, episcopŭ de Zips; Ipolitŭ *Fehér*, archiabate de Panonhalma; Franciscŭ *Venczell*, vicariu capitulariu în Neutra. La însărcinarea vicarului capitulariu de Alba-Iulia şi Făgăraşŭ Ioanŭ M. *Moldovanu*: Victorŭ *Mihalyi*, episcopŭ de Lugoşŭ. La însărcinarea episcopului gr. cat. de Oradea mare Michael *Pavel*: Ioane *Szabo*, episcopŭ de Gherla. La însărcinarea episcopului romano-catolicŭ din Transilvania Franciscŭ *Lönhart*: Sigismund *Bubicĭ*, episcopŭ de Caşovia.

SCIRILE ĐILEI.

— 1 (13) Martie.

Mórtea lui Gr. T. Brătianu. Cetimŭ în „Timpulŭ“: Preşedintele comitetului centralŭ din Bucurescĭ alŭ Ligei culturale, Gr. T. Brătianu, a încetatŭ adĭ subitŭ din viéţă în condiţiunĭ stranii. Defunctulŭ locuia la otelŭ Bulevardŭ şi ocupa odăile cu No. 62 şi 73 din etagiulŭ alŭ treilea. Adĭ, pe la órele 1 şi jum. servitorii otelului vĕdêndŭ, că d. Gr. T. Brătianu, care de obiceiu se scula pe la órele 12—12 jum., nu mai eşia din casă, unulŭ din ei a întratŭ în odaiă; unŭ spectacolŭ înfiorătorŭ ilŭ încremenì în prag. D. Gr. T. Brătianu, numai în cămaşă, era întinsŭ fără viéţă josŭ lângă patulŭ sĕu. Servitorulŭ speriatŭ, dete imediatŭ de veste d-nei Horn, antreprenora otelului, care chiămà îndată pe doctorulŭ Kremnitz; acesta nu mai putù decâtŭ sĕ constate decesulŭ provenitŭ, probabilŭ, din o congestia celebrală. De-asemenea s'a datŭ de ştire parchetului şi d. prim-procuror Paraschivescu, împreună cu d. procurorŭ D. Şuţu, sosiră la domiciliulŭ defunctului. După câte va minute odaia nenorocitului preşedinte alŭ Ligei culturale era plină de amicii şi membrii familiei sale, carĭ alergaseră aflândŭ trista scire. D. Dr. Minovicĭ, care a fostŭ anunţatŭ, procedà, însoţitŭ de d. Dr. Cantacuzino, la o sumară cercetare medicală. După opiniunea acestorŭ d-nĭ doctorĭ, Grigorie Brătianu era mortŭ deja de vr'o 10 óre. Causa morţii, după cum opinase şi d rulŭ Kremnitz, a fostŭ după tóte aparenţele o *congestia celebrală*. Cadavrulŭ, pe care unulŭ din raporterii noştri l'a vĕdutŭ, era plinŭ de pete roşii şi mai alesŭ faţa era oribilŭ de congestionată.

—x—

O comună decădută. Despre comuna *Jojibŭ* din comitatulŭ Sătmarului ni-se scrie, că merge îndĕrĕtŭ cu paşĭ repedĭ. Poporulŭ românŭ din acéstă comună, înainte cu 20 de anĭ, sub conducerea rĕposatului preotŭ, ér mai târdiu protopopŭ în Batizŭ, Mihaiu Popŭ, se afla în stare bună şi stăpânea asupra Şvabilorŭ şi Ungurilorŭ din comuna. Acum însĕ Românii suntŭ cufundaţĭ în datorii, strĕinii se îmbogăţescŭ şi cumpără pământurĭ mereu şi prin acésta se ridică din di în di mai multŭ asupra Româniloru. Se dice, că multŭ ar fi contribuitŭ la acéstă decadenţă a Românilorŭ din Jojibŭ împrejurarea, că ei au edificatŭ pe datorii o şcólă şi casă parochială frumósă, ba şi o biserică, pe care însĕ abia pe jumĕtate au putut'o isprăvi. Ni se pare însĕ, că lipsa de o conducere bună ş înţeléptă este tótă pricina acestei decadenţe, căcĭ poporulŭ nu trebuia descuragiatŭ şi băgatŭ în datorii, ci trebuia îndemnatŭ de timpuriu sĕ şĭ adune capitalulŭ de lipsă şi numai după aceea sĕ se apuce de clădirea bisericei şi casei parochiale. Din causa sĕrăciei, sufere multŭ şi învĕţământulŭ, căcĭ şcolarii n'au cărţĭ şi rechisite de lipsă. Invĕţătorulŭ de-acolo, d lŭ Petru Popŭ, a trebuitŭ de multe-orĭ sĕ jertféscă dela sine pentru cumpărarea cărţilorŭ, ér în cursulŭ acestui anŭ şcolarŭ a dăruitŭ părintele catechetŭ Constantinŭ Lucaciu 50 de cărţĭ în preţŭ de 14 fl., prin ceea ce multŭ a ajutoratŭ mersulŭ învĕţământului. Astădĭ încă, Românii din Jojibŭ, décă şi-ar încorda puterile şi s'ar pune de timpuriu pe lucru, ar putĕ uşorŭ sĕ se scuture de stăpânirea strĕinilorŭ şi sĕ încépă a merge înainte. Mai târdiu însĕ va fi vai de ei.

—x—

Cum se administreză la noi banii comitatelorŭ? Ministrulŭ ungurescŭ de interne a datŭ ordinŭ sĕ se facă, prin organele sale, o minuţiósă cercetare asupra modului, cum se administréză banii comitatelorŭ. Cercetarea s'a şi făcutŭ până acum în trei comitate şi *în tóte trei s'au găsită neregularităţĭ*. In comitatulŭ Ugocia a trebuitŭ, în urma acesta, sĕ fiă *traşĭ în cercetare disciplinară vice spanulŭ, directorulŭ dela perceptoratŭ, cassierulŭ şi controlorulŭ*. In comitatulŭ Lipto s'a constatatŭ negligenţă în purtarea socotelilorŭ. In comitatulŭ Bacĭ-Bodrog de-asemenea au trebuitŭ admoniate organele însărcinate cu administrarea banilorŭ, mai alesŭ a banilorŭ orfanalĭ. Vedemŭ aşadéră, că resultatele cercetărilorŭ sĕvîrşite până acum ne dau o oglindă destulŭ de fidelă a „conscienţiosităţii“, cu care „patrioţii“ administréză banii comitatelorŭ. Suntemŭ sigurĭ însĕ, că neasĕmĕnatŭ mai surprindĕtóre vorŭ fi resultatele dobêndite în comitatele locuite de Românĭ, de cumva şi aicĭ se vorŭ face asemenĭ cercetărĭ.

—x—

Proiectulŭ de lege despre matriculele civile. Lui „Pol. Corr.“ i-se scrie din Budapesta, că proiectulŭ de lege despre *matriculele civile* este gata. Proiectulŭ hotăresce, ca matriculele sĕ fiă purtate în tótă ţéra de persóne cu calificaţiune prescrisă de lege, carĭ vorŭ fi numite. Preoţii diferitelorŭ confesiunĭ vorŭ fi eschişĭ, în principiu, dela partarea matriculelorŭ.

—x—

Unŭ documentŭ dela Mihaiu-Vitezu. Đilele trecute Academia română a primitŭ, din partea unui cărturarŭ din Transilvania, unŭ darŭ de mare preţŭ. E vorba de unŭ documentŭ, fórte bine conservatŭ, purtândŭ iscălitura lui Mihaiu Vitézulŭ.

—x—

Societatea studenţilorŭ românĭ din Zürich. „Neue Züricher Zeitung“ scrie, că societatea studenţilorŭ românĭ din Zürich şĭ-a serbatŭ dilele trecute aniversarea înfiinţărei printr'unŭ banchetŭ, în care mai alesŭ vinulŭ românescŭ şi cântarea românéscă au înveselitŭ şi au încântatŭ pe óspeţĭ. Presidentulŭ societăţii, d. Negruzzi, a toastatŭ pentru Elveţia şi d. Marti-Raschle, consululŭ românŭ din Zürich pentru regele şi regina României. Societatea studenţilorŭ românĭ a primitŭ felicitările diferitelorŭ societăţĭ studenţescĭ din Zürich, precum şi pe ale asistentului Vinkel, în numele corpului profesoralŭ alŭ politechnicei.

—x—

Regele Serbiei, după cum se telegrafiéză din Belgradŭ, a făcutŭ Joi esamenulŭ militarŭ în presenţa regenţei sêrbescĭ, a preşedintelui consiliului şi a ministrului de rĕsboiu, cu multŭ succesŭ.

—x—

Conferenţa dela Dresda. „Fremdenblatt“, ocupându-se de întrunirea conferenţei sanitare dela Dresda, dice, că după închiderea conferenţii din Veneţia, Austro Ungaria, recunoscêndŭ trebuinţa de protecţiune contra colerii şi pe alte căi decâtŭ pe mare, a căutatŭ a se înţelege în acéstă privinţă cu celelalte puterĭ. In timpulŭ din urmă, afară de Rusia, s'a rĕuşitŭ a se localisa bóla prin mĕsurĭ fórte întinse, dér carĭ împiedecau comer-

---

de rândenică lipitŭ de munte. Dintr'unŭ tunelŭ murdarŭ, care boltea o stradă aprópe orizontală, intrai în vestibulŭ, din care unŭ felŭ de scară ducea în camerile de deasupra. In parterre, vis-à avis de vestibulŭ, se afla camera de gardă care în drépta avea o vatră, ér în stânga se deschidea o scară de câteva sute de trepte crepate. In dosulŭ acestei camere sinistre în spre vale, se afla odaia de durmitŭ, unde profesorulŭ petrecuse nóptea, şi camera Lidiei.

In camera de gardă şedeau, când se ivì nóptea, carabinerii la câteva butelii de vinŭ şi jucau cărţĭ. Consilierulŭ şi profesorulŭ şedeau faţă în faţă cu demnitate tragică şi se încăldeau la focŭ. Ei cu tóte că sórtea le era comună, nu schimbaseră încă nicĭ o vorbă. Lidia şi Aurelianŭ şedeau la feréstra camerei de culoare şi priveau ţinutulŭ luminatŭ de radele palide ale lunei. Lidia simţea unŭ fiorŭ uşorŭ; cu amêndouĕ mânile apucà ea mâna dréptă a iubitului ei.

„Acum este o luptă pentru fericire“, dise ea cu voce emoţionată. „Cine scie, póte prinsórea nóstră ne va aduce binecuvêntarea.“

„O, pentru mine ar fi cea mai mare fericire“ esclamà Aurelianŭ, acoperindŭ cu sărutărĭ mânile Lidiei. „Décă amŭ trăi în anticitate, atuncĭ aşĭ ţinĕ pe aceştĭ carabinerĭ de nisce dei transformaţĭ ai amorului.“

„Nu potŭ lua aşa de uşorŭ lucrulŭ acesta“ dise Lidia clătinândŭ cu capulŭ. „Nu scii, ce pericule ne ameninţă?“

„Câteva dile de şedere împreună până când neînţelegerea se va vedĕ.“

„Mĕ cuprindŭ grele îngrijirĭ — “

„Lidia“, dise Aurelianŭ şi strînse pe fata la peptulŭ sĕu. „Voiu face totŭ ce va sta în puterile mele, pentru ca sĕ-ţĭ uşurezŭ posiţiunea d-tale. Increde-te în mine.“

Ea se desfăcù uşorŭ din braţele sale. „Da, trebue sĕ mĕ încredŭ în d-ta“, dise ea şi-lŭ privì ţintă în ochĭ. „D ta trebue acum sĕ lupţĭ pentru fericirea nóstră.“

„Vei vedĕ, că voiu face acésta. O, nu mai sunt acelŭ sĕrmanŭ învĕţatŭ, ca mai înainte! Dér, Lidio, cum vei putĕ sĕ ajuţĭ acum? Pentru momentŭ nu e nimicŭ de făcutŭ, decâtŭ sĕ aşteptămŭ resultatulŭ epistolei nóstre.“

„Şi totuşĭ — “ esclamà Lidia, dér se opri, ca şi când s'ar teme, că se va trăda.

„Ai vre-unŭ planŭ?“

„Ce planŭ sĕ am?“

„Lidio, 'mĭ tăinuescĭ ceva?“

Ea tăcù; dér în urma insistărilorŭ lui Aurelianŭ, ea 'lŭ strînse furtunosŭ la peptulŭ ei tremurândŭ. „Iţĭ încredŭ pe tatălŭ meu, pe sĕrmanulŭ meu tată. Ingrijeşte de elŭ!“ Apoi se smulse dela sînulŭ sĕu şi alergà în camera de gardă, unde într'aceea întrase ospătărésa. După ce îmbrăţişase cu trândeţă pe tatălŭ ei, se retrase împreună cu ospătărésa în camera ei. Aurelianŭ rĕmase surprinsŭ şi ameţitŭ la ferestră şi se gândi multă vreme, privindŭ negura din vale, la cuvintele enigmatice ale Lidiei.

(Va urma.)

ciulŭ. — E vorba acum de a-se sci décă nu s'ar puté obţiné aceleaşi resultate ţinêndŭ mai multŭ socotélă de interesele comerciului. Austro Ungaria a ajunsŭ sĕ facă cunoscute ideile sale guvernelorŭ europene, carĭ au consimţitŭ la întrunirea unei conferinţe. Principala grijă a conferenţii va fi de a fixa limitele maximum ale inchiderii frontierelorŭ şi d'a stabili o disposiţiune generală prin care sĕ se determine în ce casŭ va trebui lută acéstă mĕsură.

—x—

Biserica în Bosnia şi Herţegovina. Metropoliţii ortodoxĭ din Serajevo, Mostar şi Zworin au adresatŭ guvernului din Bosnia o declaraţiă colectivă, protestândŭ contra apelului din „*Moskowskija Vjedomosti*“, care a întreprinsŭ colecte pentru cumpĕrarea de sfite şi de cărţĭ bisericescĭ pentru Bosnia şi Herţegovina. Metropoliţii trateză de calomniă mincinósă espunerea pesimistă făcută despre situaţia bisericii din Bosnia şi Herţegovina. Biserica ortodoxă se bucură de o deplină libertate şi de o egalitate perfectă cu celelalte biserici, guvernulŭ ţĕrii dându-i tóte ajutórele.

Din dieta ungurescă.

In şedinţa dela 10 Martie n. s'au continuatŭ desbaterile asupra budgetului cultelorŭ. In şedinţa acésta a vorbitŭ şi fostulŭ ministru Colomanŭ Tisza Elŭ s'a justificatŭ faţă cu nesce aserţiunĭ sensaţionale ale lui Asboth, care îlŭ învinuise, că a cerutŭ ajutorulŭ Papei în cestiunĭ da alegere. Tisza a „doveditŭ“ camerei, că acésta este celŭ puţinŭ o insinuaţiune stupidă la adresa luĭ.

Vorbindŭ apoi despre politica bisericéscă a guvernului dise, că partida liberală şi elŭ însuşĭ au fostŭ acusaţĭ de repeţite orĭ, că nu s'au declaratŭ nicĭ odată, că ar voi căsĕtoria civilă. Ce-lŭ privesce pe elŭ póte spune, că cestiunea acésta a tractat'o într'unŭ articolŭ de diarŭ încă la 1861; elŭ nicĭ-odată n'a trasŭ la îndoială îndreptăţirea căsĕtoriei civile, ci dimpotrivă a declaratŭ hotărîtŭ, că căsĕtoria civilă se va impune odată cu putere elementară. Nu negă însĕ, că de multe orĭ s'a esprimatŭ, că aceste suntŭ cestiunĭ, carĭ numai atuncĭ trebuescŭ resolvate, când necesitatea o pretinde şi fără de acésta nu este permisŭ a provoca agitaţiunĭ.

Dise apoi, că resolvarea cestiunilorŭ bisericescĭ actuale nu este în interesulŭ protestanţilorŭ, fiind-că protestanţilorŭ li-e destulŭ décă sĕ esecută art. de lege 53 din 1868. Esecutarea acésta însĕ, fiă orĭ nu corectă, atinge principii de credinţă. Şi óre ar corĕspunde păcii ţĕrii, décă s'ar pedepsi aceia, carĭ se provócă la consciinţa lorŭ? Ar corespunde intereselorŭ statului, ca ocolindu-se acésta, sĕ se lase legea numai pe hârtiă şi sĕ se sguduéscă respectulŭ, ce i-se cuvine? Vorbitorulŭ de multe orĭ a auditŭ, că i se impută lui lansarea acestei cestiunĭ, căcĭ a avutŭ de scopŭ sĕ dobóre fostulŭ guvernŭ, ér ordinaţiunea din Februarie a urgitat'o, ca sĕ facă imposibilă activitatea unui viitorŭ guvernŭ. Contra acésta protestéză. Ordinaţiunea din Februarie n'a iniţiat'o elŭ, dér a contribuitŭ la aducerea ei în consiliulŭ de miniştri, fiind-că n'a voitŭ sĕ refuze unŭ mijlocŭ pentru esecutarea legei.

Se susţine, dise Tisza, că nascerea rĕsboiului confesionalŭ s'a începutŭ în Comarom. Asta nu-i adevĕratŭ. In tóte vorbirile şi toastele din Comarom nu s'a disŭ o singură vorbă, care ar vătĕma confesiunile, ci dimpotrivă în acele vorbirĭ se esprimă încrederea în patriotismulŭ şi în inţelepciunea clerului catolicŭ. Arată apoi oratorulŭ cu cifre, că în Germania d. es. prin căsĕtoria civilă s'a micşoratŭ numĕrulŭ nascerilorŭ nelegiuite; nu este adevĕratŭ aşadéră, că căsĕtoria civilă ar avé efecte demoralisătóre asupra moralului publicŭ. Primesce budgetulŭ.

Babo Emil combate politica bisericéscă a guvernului, urgitéză *autonomia catolică*, a cărei îndreptire, dise, guvernulŭ o négă, deşi ea este o mai mare pretensiune a liberalismului, decâtŭ căsĕtoria civilă. Nu primesce budgetulŭ.

Molnar Bela ţine de lucru corectŭ, ca faţă de agitaţiunile clerului catolicŭ sĕ se declare câtŭ se póte mai multŭ catolicĭ. Pacea confesională, dise, nu se póte susţiné decâtŭ prin politica inaugurată de actualulŭ guvernŭ.

Okolicsanyi crede, că reformele guvernului nu se potŭ duce în îndeplinire. Décă guvernulŭ a deşteptatŭ spiritele, atuncĭ sĕ şi scie trata cu ele, décă nu scie şi nu póte, atuncĭ sĕ se depărteze dela loculŭ ce-lŭ ocupă.

In şedinţa dela 11 Martie deputatulŭ Asboth, revenindŭ la descoperirile sale din şedinţa precedentă, a arătatŭ, că scusa lui Tisza n'are nicĭ o basă, deórece nota de care este vorba a concipiat'o elŭ însuşĭ, în urma îndrumării primite dela Szögyeny, care a disŭ, că Tisza voesce, ca Papa sĕ fiă rugatŭ a influinţa asupra preoţilorŭ catolicĭ, ca *sĕ'lŭ sprijinéscă la alegerĭ.*

Tisza s'a încercatŭ sĕ rĕspundă lui Asboth, dér fără succesŭ. Elŭ a disŭ, că în calitatea sa de ministru preşedinte nu a recursŭ la ajutorulŭ Papei, nicĭ nu-şĭ aduce aminte sĕ fi rugatŭ pe ministrulŭ de esterne s'o facă acésta; décă totuşĭ acésta a făcut'o, punêndŭ ca condiţiă retragarea proiectului despre căsĕtoria civilă a făcut'o numai pe socotéla lui.

Dieta a continuatŭ apoi desbaterea budgetului cultelorŭ. In cestiunea acésta celŭ dintâiu a luatŭ cuvêntulŭ

Kemeny Pal, care vorbindŭ despre politica bisericéscă a guvernului a disŭ, că nu póte crede, ca reformele intenţionate, sĕ pótă fi duse în deplinire. Oratorulŭ urgită apoi *autonomia catolică*, esprimându-şĭ totodată regretele, că nicĭ până acum guvernulŭ n'a făcutŭ promisiune potrivită în direcţia acésta. Luă apoi cuvêntulŭ

Horvath Gyula, în afacerea Tisza-Asboth. Elŭ îşĭ esprimă părerea de rĕu, că unŭ fostŭ ministru preşedinte maghiarŭ stă sub o acusă atâtŭ de gravă, ca cea a lui Asboth. Fiă-care membru alŭ dietei, orĭ alŭ guvernului este interesatŭ sĕ scie, că óre împlinitu-şi-a cineva datoria faţă de patriă, orĭ nu? Décă datoria acésta s'a vătĕmatŭ, orĭ călcatŭ de cineva, atuncĭ *fiă acela chiar şi Tisza Kalman, nu are locŭ în sala acésta.* Rógă decĭ pe d-lŭ ministru-preşedinte sĕ erueze adevĕrulŭ, ca situaţiunea sĕ se clarifice câtŭ mai curêndŭ.

Vorbi apoi ministrulŭ Cyaky în cestiunea personală, ér la sfirşitŭ dise, că guvernulŭ va aşterne unele dintre proiectele bisericescĭ, spre desbatere, încă în decursulŭ acestei sesiunĭ şi că *la nicĭ o întâmplare nu va lua dela ordinea dilei proiectele sale bisericescĭ.*

ACADEMIA ROMÂNA.

Sesiunea generală din anulŭ 1893.

— —

Raportulŭ secretarului generalŭ asupra lucrărilorŭ făcute în anulŭ 1892—93.

Domnilorŭ Colegĭ! Indeplinindu-mĭ datoria de a vĕ presenta la deschiderea sesiunei generale espunerea obicĭnuită asupra activităţiĭ Academiei în anulŭ încetatŭ, cu durere mĕ vĕdŭ silitŭ a începe şi de astă dată cu amintirĭ nu mai puţinŭ triste decâtŭ la cele din urmă câte-va sesiunĭ trecute.

In anii din urmă Academia a suferitŭ grele lovirĭ; amŭ perdutŭ din mijloculŭ nostru unulŭ după altulŭ unŭ numĕrŭ însemnatŭ de bărbaţĭ, carĭ prin talentele, sciinţa, patriotismulŭ şi meritele lorŭ erau fala Academiei Romane; carĭ prin presenţa lorŭ între noi dedeau acestei instituţiunĭ respectulŭ, prestigiulŭ şi autoritatea, ce trebue sĕ aibă spre a-şĭ îndeplini înalta sa misiune.

In anulŭ, pe care acum îlŭ încheiămŭ, Academia a perdutŭ pe trei din membrii ei cei mai distinşĭ, cei mai iubiţĭ: *Episcopulŭ Melchisedecŭ, Grigorie Cobălcescu* şi *Gheorghe Sionŭ*; ér dintre membrii corespondenţĭ pe *Dr. Felix Bamberg.*

Cu câtŭ durerea causată de aceste continue marĭ perderĭ este mai puternică în noi, cu atâtŭ mai multŭ ea ne îndémnă la o mai strînsă unire, la o mai încordată activitate spre a micşora, pe câtŭ se póte, urmările acestorŭ crude lovirĭ ale morţii nemilóse.

Cunóscețĭ cu toţii meritele marĭ şi variate ale regretaţilorŭ noştri colegĭ, pe carĭ astădĭ nu-i mai putemŭ saluta în mijloculŭ nostru, ca la sesiunea generală a anului trecutŭ. Le voiu aminti decĭ numai în câte-va cuvinte:

Episcopulŭ Melchisedecŭ s'a strĕmutatŭ dintre cei vii la 16 Maiu 1892. Elŭ a fostŭ unulŭ dintre cei mai învĕţaţĭ prelaţĭ din întréga istorie bisericéscă a némului nostru. O jumĕtate de secolŭ aprópe, începêndŭ dela 1843, elŭ a lucratŭ spre a respândi lumina culturei şi a sciinţei în clerŭ şi în naţiune, atâtŭ ca profesorŭ la Scóla şi la Huşĭ, câtŭ şi ca părinte sufletescŭ şi ca scriitorŭ. Elŭ a luatŭ o însemnată parte activă la luptele pentru Unire în anulŭ 1857 şi 1858; a fostŭ Episcopŭ alŭ Huşilorŭ, alŭ Dunărei de josŭ, la Ismailŭ şi apoi la Galaţĭ, ér dela 1879 elŭ a păstoritŭ eparchia Romanului.

Scrierile sale *Cronica Huşilorŭ* (1869), *Lipovenismulŭ* (1871), *Cronica Romanului* (1874, 1875), precum şi o mulţime de altele mai puţinŭ voluminóse, i au câştigatŭ o posiţiune între cei mai de frunte ai noştri învĕţaţĭ şi scriitorĭ. La 1870 Academia l'a chiămatŭ sĕ ocupe în sînulŭ ei loculŭ, la care îi dau dreptulŭ meritele învĕţăturei sale veste şi a activităţei sale neobosite.

Prin testamentulŭ sĕu, ilustrulŭ Prelatŭ a datŭ o nouĕ dovadă de iubire şi interesulŭ ce nutria pentru Academia Română, lăsându-i întréga biblioteca sa.

Grigorie Cobălcescu, încetatŭ din viaţă la 21 Maiu, 4 dile după episcopulŭ Melchisedecŭ, a fostŭ unulŭ din cei mai de frunte naturaliştĭ românĭ. Singura preocupaţiune a vieţiei sale a fostŭ sciinţa, anume sciinţele naturale şi în specialŭ geologia, pe care o iubea şi o studia, cu o pasiune cum rarŭ se întêlnesce. Elŭ a cutreeratŭ mulţĭ anĭ dearêndulŭ munţii, văile şi câmpiile ţĕrei pentru cercetările sale geologice. Ródele acestorŭ cercetărĭ se arĕtau mai alesŭ în cursurile sale dela Universitatea din Iaşĭ şi în alte lecţiunĭ, pe carĭ le făcea. Diferite studii şi note geologice publicate de elŭ în revistele speciale din străinătate i-au câştigatŭ unŭ nume stimatŭ în sciinţă.

Cobălcescu a publicatŭ, în viĕţă fiindŭ, o singură lucrare de întindere mai însemnată, anume *Studiĭ geologicĭ şi paleontologicĭ asupra unorŭ tĕrêmurĭ terţiare din unele părţĭ ale Romăniei* (1883). Sciinţa şi Academia l'au perdutŭ tocmai când începuse a pregăti publicarea unorŭ lucrărĭ marĭ din bogatele materiale sciinţifice adunate de dênsulŭ cu atâta zelŭ şi iubire, timpŭ de unŭ lungŭ şirŭ de anĭ.

George Sionŭ, dela 1868, când a fostŭ alesŭ membru alŭ Academiei, şi până la cele din urmă dile ale vieţei, a luatŭ parte cu celŭ mai statornicŭ interesŭ la viaţa acestei instituţiunĭ. In anii 1876—1878 elŭ a condusŭ lucrările cancelariei, ca secretarŭ generalŭ.

Sionŭ a făcutŭ parte din generaţiunea eroică şi fericită, care a dusŭ cu succesŭ strălucitŭ lupta pentru înălţarea naţiunei atâtŭ în situaţiunea politică, câtŭ şi în cultură. Elŭ a făcutŭ parte din pleiada scriitorilorŭ, în fruntea cărora strălucea Alecsandri, şi carĭ timpŭ de o jumĕtate de secolŭ s'au inspiratŭ de aspiraţiunile naţiunei, au cântatŭ gloriile némului nostru, şi au luminatŭ şi întăritŭ sufletele, au înălţatŭ inimele prin scrierile lorŭ.

La 1 Octomvre Sion şi-a încheiatŭ viaţa, din care cea mai însemnată parte a fostŭ dată activităţiĭ literare. Poesii patriotice, fabule, compunerĭ dramatice, traducerĭ în versurĭ din scriitorii clasicĭ ai poesiei dramatice francese, traducerea din limba grécă a scrierilorŭ istorice despre Românĭ, şi alte multe scrierĭ mai marĭ şi mai micĭ, originale séu traducerĭ, au fostŭ rodulŭ neadormitei sale activităţĭ literare.

(Va urma.)

Convocare.

Alegătorii românĭ din cercurile electorale Alba Iulia, Vinţulŭ de josŭ, Ighiu din cóce de délulŭ mare, se convócă prin acésta la o **Adunare publică**, ce se va ţiné Marţĭ în **21 Martie** st. n. la 10 óre a. m. în grădina hotelului „la Sóre“ în Alba Iulia.

Obiectele:

1) Deschiderea şi constituirea adunărei.

2) Discuţiunea asupra proiectului de lege despre salarisarea învĕţătorilorŭ, introducerea matriculelorŭ de statŭ, căsĕtoria civiiă.

3) Luarea resoluţiunilorŭ.

4) Inchiderea adunărei.

Alba Iulia, la 11 Martie 1893.

Sim. Micu m. p. protop.	*Nic. Ivan m. p.* adm. protopr.
Ioachim Fulea m. p. advocatŭ.	*F. Filip m. p.*
Nic. Florescu m. p. propr.	*Nic. Barbu m. p.*

Inmormêntarea lui Gr. T. Brătianu.

(Telegr. part. a „Gaz. Trans.)

Bucurescĭ, 13 Martie. Inmormêntarea preşedintelui Ligei pentru unitatea culturală a Românilorŭ, *Grigorie T. Brătianu*, se va face mâne, Marţĭ. Corpulŭ neuitatului luptătorŭ pentru causa românismului, a fostŭ aşedatŭ, după autopsiă, în biserica St. George. De aicĭ va fi transportatŭ de-a dreptulŭ la moşia sa, Tigvenĭ, în biserica părinţilorŭ sĕi.

NECROLOG. Din Satulungŭ (Săcele) primimŭ trista scire, că zelosulŭ directorŭ alŭ şcólei capitale romane gr. or. de acolo, **Ionŭ Dorca**, a rĕposatŭ erĭ séră la órele $10^1/_2$. Inmormêntarea se va face Mercurĭ.

DIVERSE.

Maxime. Unŭ înţeleptŭ şi unŭ nebunŭ se înţelegŭ mai lesne, decâtŭ doi inţelepţĭ. *G.* — Omulŭ care e concentratŭ în sine e bruscŭ şi îndărătnicŭ,—cine póte pĕtrunde în inima lui? *Hippel.* — Nu vĕdŭ comiţêndu-se eróre, pe care eu sĕ nu o fi comisŭ. *Göthe.* Unŭ superiorŭ sĕ se feréscă mai multŭ de acei ómenĭ, carĭ i sĕ aruncă póte în braţe şi carĭ se întindŭ după fiăcare putere nouă, pentru ca înşişĭ sĕ eseroiteze putere, — aceia suntŭ cei dintâiu, pentru-că suntŭ cei mai necredincioşĭ, carĭ nimicescŭ pe unŭ directorŭ. *Lud. Speidel.* — Vanitatea e şi rĕmâne unŭ motorŭ. Unulŭ lo lasă sĕ scârţăie negenată, celălaltŭ o unge cu modestie, ca sĕ nu o audă nicĭ cea mai fină urechie. La care óre din aceştia funcţionéză ea mai tare? *A. Böttcher.* — Voinţa sĕ desvóltă în umbra resemnărei. Viaţa înfloresce în lumina sórelĕi fericirei. — Bărbatulŭ are lipsă de o femeiă care sĕ'lŭ întrebe când reintră în casă, că ce a vorbitŭ, ce a făcutŭ şi décă şi nu spune totŭ-déuna adevĕrulŭ, totuşĭ simte că esista o fiinţă care sĕ îngrijesce de elŭ. *F. de Girardin.* — Cuvintele netede şi precise, representante ale ideilorŭ clare, suntŭ mórtea orĭ-cărei discusiunĭ. *Eugenŭ Despois.* — Când o femeiă e credinciósă e admirată; însĕ suntŭ femei modeste, carĭ nu au vanitatea de a voi sĕ fiă admirate. *Marivaux.*—Măritişiulŭ nu e adesea, decâtŭ trebuinţa de a sfîrşi şi dorinţa de a începe, care sĕ întêlnescŭ laolaltă. *M-me Ackermann.* — Culese şi traduse de Camil B...

Proprietarŭ **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactorŭ responsabilŭ: **Gregoriu Maiorŭ.**

Szám 983—1892 tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. jbiroság mint telekkönyvi hatoság közhire teszi, hogy Demian Simion ügyvéd végrehajtatónak Garun George al. Toma vegrehajtást szenvedö elleni, 40 fr. — kr. töke követelés és járuleikai iránti végrehajtási ügyeben a brassoi kir. törvényszék d. fogarasi kir. jbiróság területén lévö Dridiff község hatarán fekvö a Dridifi 5 sz. tjkben foglat 6/1 hrsz. ingatlan.

A 143 sz. tjkben fóglalt:

456 hrsz. ingtlan 35 fr. 462 hrsz. ingtlan 21 fr. 486/3 hrsz. ingtlan 3 fr. 693 hrsz. ingtlan 14 fr. 1045 hrsz. ingtlan 1 fr. 1157 hrsz. 10 fr. 1034 hrsz. ingtlan 15 fr. 1573 hrsz. ingtlan 3 fr. 1417 hrsz. ingtlan 16 fr. 1610 hrsz ingtlan 14 fr. 1628 hrsz. ingtlan 16 fr. 1986 hrsz ingtlan 11 fr. 2140 hrsz. ingtlan 8 fr. 2652 hrsz ingtlan 4 fr. 2653 hrsz ingtlan 4 fr. 2697 hrsz. ingtlan 15 fr. 2722 hrsz. ingtlan 15 fr. 2848 hrsz. ingtlan 14 fr. 4745 hrsz. ingtlan 8 fr. 4916 hrsz. ingtlan 12 fr. 5116 hrsz. ingtlan 2 fr. 5117 hrsz. ingtlan 3 fr. 5118 hrsz. ingtlan 2 fr. 5119 hrsz. ingtlan 2 fr. 5152 hrsz. ingtlan 12 fr. 5153 hrsz. ingtlan 12 fr. 5154 hrsz. ingtlan 12 fr. 5371 hrsz. ingtlan 1 fr. 6169 hrsz. ingatlan 19 fr. 6279 hrsz. ingtlan 19 fr. 6460 hrsz. ingtlan 13 fr. 6522 hrsz. ingtlan 11 fr. 6631 hrsz. ingtlan 9 fr. 6848 hrsz. ingtlan 26 fr.

A 164 sz. tjkben foglalt: 556, 567, 558, 559, 560, 891, 892, 893, 894, 1366, 1367, 1368, 1369, 1370, 1516, 1517, 1518, 1519, 1520, 1549, 1550, 1551, 1552, 1553, 1751, 1752, 4202, 4203, 4204, 5871/2, 5971/1, 7255/3 hrsz. ingatlanok 40 frt.

A 204 sz. tjkben foglalt: 2078, 2079, 2080, 2138, 6180, 6337, 6338 6339, 6486, 7255/1 hrsz. 1 frt.

A 275 sz. tjkben foglalt: 5618, 5619, 5720, 5621, 5622 hrsz. inagatlanak 14 frt. az arverest — frt. — ezennel megallapitot kikiáltási órban elrendette és hogy fenneb megjelölt ingatlanok.

Az 1893 évi Martius ho 20 d. el 10 orakor Dridit község hazánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alol is eladni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanak becsárának 10% at vagy is — készpénzben, vagy az 1881 évi: LX t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881 évi novemberhó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letennii avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biroságnál elöleges elhelyezéséröl kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Fogaras, 1892 évi October hó 4 án.

16,1—1. A Fogarasi kir. járásbiroság mint tkv. hatóság.

AVISU!

Prenumerațiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potŭ face și reînoi ori și când dela 1-ma și 15 a fiă-cărei luni.

Domnii abonațĭ sĕ binevoiască a arăta în deosebĭ, când voiescŭ ca espedarea sĕ li-se facă după stilulŭ nou.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans."

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovŭ.